

Kétyi Hírmondó

VIII. évfolyam

3.szám

2018.10.22.

„A múlt emlék, a jövő titok, a jelen ajándék”

Csendes, hűvös, őszi estén az embernek van ideje elgondolkodni az elmúlt hónapok eseményein. Van időnk összefoglalni a tartalmasan telt időszak legfontosabb programjait, a legkedvesebb pillanatait. Emlékezetem először is január 21-re vezet vissza. Ekkor tartottuk meg az évzáró taggyűlésünket. Szép számban jelentek meg a tagok. Ebből is látszik, hogy fontos a helyi lakosoknak a szervezet munkája. Figyelemmel kísérik a programokat. Majd nem sokkal később, február 13-án író-olvasó találkozót tartottunk. Vendégünk Csenger Levente József Attila-díjas székely-magyar író volt. Egy tartalmas, humorral teli estét tölthettünk együtt. Az a nap egy felejthetetlen kötetlen beszélgetéssel zárult. Igaz, ekkor már a szívünket nagy teher nyomta. A kultúrházba nem léphettünk be. Visszaemlékezve a januári hónapra a vezetőségi tagokkal milyen nagy izgalommal készültünk a hagyományos farsangi bálunkra. Igen, a bál! A tagok tiszta szívvel a szabadidejüket nem sajnálva, lelkesen készültek a BÁLra. Sűrögték, forogtak, szervezkedtek. Öröm volt nézni a csillogó szemeket. „De!” Tudatnunk kellett minden mulatni vágyó vendéggel, hogy idén, a hagyományos farsangi bál nem a megszokott helyen, kis községünkben, Kétyen lesz megtartva február 17-én, hanem Bényben. Állítólag a kultúrházban felújítási munkálatok kezdődtek... A hagyomány fenntartása érdekében mi mégis egy nagyon jó mulattunk. A talpalávalót a párkányi BROADWAY SESSION BAND húzta.

A márciusi hónapban a CSEMADOK kétyi alapszervezet részére a kultúrház ajtaja továbbra is zárva maradt. Így nagyon szerény körülmények között az 1848/1849-es magyar forradalom és szabadságharc évfordulójának tiszteletére rendezett megemlékezés és koszorúzás a Hősök emlékművénél zajlott le. Ezzel párhuzamosan a Tájház ügyeit is intéztük. Februári hónappal kezdve országos szinten ismertek lettünk. A feljelentés számunkra pozitívan zárult. A Tájház otthont adott a referendum lebonyolításának, a Via Nova fiataljai által szervezett húsvétvárónak, községünk falunapján a gyermekek foglalkoztatásának, felnőttek rétes nyújtás tanításának. Itt megállnék egy pillanatra, büszkén mondhatjuk, hogy három napig miénk volt az igazi „BOHÁK”-cimbalom.

A Pacsirtákra mindig minden körülmény között lehet számítani. A rendezvényeink nélkülözhetetlen tagjai. Vállalnak helyi- és külföldi fellépéseket. A helyi fellépések kivételével részt vettek áprilisban Diósdon a Tavaszköszöntőn, Zselízen a Csemadok által szervezett Országos Népművészeti Fesztiválon, Ipolyszakálloson a Daloló Ipolyvölgyén, stb. és időt szakítanak saját maguk fejlesztésére. Dunaszerdahelyen a Nyári Népzenei Tábor aktív résztvevői. Idén sikerült két pályázatból ruhát varratni a tagoknak. Ezúton köszönetet

szeretnénk mondani Nyitra megye önkormányzatának és a Bethlen Gábor Alapnak, hogy lehetővé tették a Pacsirta éneklőcsoport új népviseleti ruháinak a beszerzését.

Nyáron sem unatkoztunk. Az ICS Via Nova által szervezett Gulyásfőző versenyen is aktívan részt vettünk. A nagyon jó hangulat, csapatmunka meghozta számunkra a harmadik helyet. Az erősebbik nemre is gondolva augusztusban focikupát is szerveztünk. A legszebb gólokat a mi fiaink rúgták. Hogy szeptemberben se unatkozzunk, alkottunk egy különleges napot. Ahogy a szülő számára fontos a gyermekének születésének napját megünnepelni, így a szervezet életében is fontos a Tájház

megalakulását méltatni. Egy éves lett a Tájház. A Nyisd ki Rózsám, nyisd ki csikorgó kapudat... elnevezésű rendezvényünk színvonalasan zárult. Ehhez hozzájárult az Egyházi Alapiskola és Óvoda gyermekeinek fellépése, a Pacsirták és a Dalárda jó hangulata, Lajos András előadóművész irodalmi összeállítás és a Gál házaspár fergeteges hangulatú meséje.

Ezen a csendes, hűvös, őszi estén az emlékeim melegséggel töltik be lelkemet. Ez a pár hónap Önöknek, nektek köszönhető. Egy NAGY ÖSSZEFOGÁS eredményeképpen jöhetett létre. A CSEMADOK Kétyi Alapszervezetének elnökeként egy szóval fejezem ki hálámat: Köszönöm!

Molnár Tímea

2018 a Via Nova ifjúsági csoporttal

A Via Nova Érsekkétyi Alapszervezete március 29-én kicsik és nagyok örömeire megrendezte az első húsvétváró rendezvényét. Ezt követte, július 21-én, a már nagy hagyománynak örvendő V. Gulyásfőző verseny.

Beköszöntött a tavasz, s vele együtt a húsvét is. Egy percre emlékezzünk vissza a gyermekkorunkra, amikor nagy buzgalomban kerestük az udvaron elrejtett színes tojásokat, vagy arra, hogy milyen kedves volt számunkra, amikor tojást festhettünk és készülhettünk a húsvétra. Persze, ez pár évtizeddel ezelőtt még teljesen más tradícióval bírt, mint manapság. Mégis szerettük volna, hogy az a gyermeki izgalom – melyet évente megéltünk – kicsit

beköltözzön a legfiatalabb generáció szívébe is. Így kerülhetett sor az első húsvétvárónkra. A rendezvény helyszínére, az autentikus hangulatot megőrizve, a tájházat választottuk. Reggelre az udvar és a helyiség is gyermekzsivajtól voltak hangosak. A kézműveskedni vágyóknak lehetőségük nyílt arra, hogy egyedi tojásfestő technikákkal ismerkedjenek meg. Olvasztott zsírkretával, ragasztott szalvétákkal, de még növényekkel is díszítettük a tojásokat.

Egy rendkívül izgalmas hagyományörző-tojásfestő módszerrel is megismerkedhettek a gyermekek, ami nem más, mint a berzselés. Mindenki izgatottan várta, hogy a sok fazékba való rotyogás után milyen is lesz a berzselt tojás. Viszont aki épp falatozni szeretett volna, vagy csak meg akarta simogatni a nyuszikat és a barikat, annak erre is volt lehetősége. Ugyanis a tájház hátsó udvarából ideiglenesen állatsimogatót alakítottunk ki. A legnagyobb móka mégis ezután

következett, hiszen meghirdettük a tojáskereső versenyt. Minden gyerkőcnek lehetősége nyílt arra, hogy az általunk elrejtett tojásokat megtalálja a tájház udvarában. A gyerkőcök annyira élvezték, hogy órákig kerestük a tojásokat, amiket újra és újra elrejtettünk. A gyermekek javaslatára végül, a felnőttek, anyukák, apukák, nagyszülők is részt vettek a versenyben. A feladat ugyanaz volt, a gyermekek elrejtették a tojásokat, a következő körben a felnőtteken volt a sor, hogy azokat megtalálják. Természetesen, a nap végeztével minden résztvevő kapott ajándékot, a legügyesebb tojáskeresők pedig díjakat is.

Az V. Gulyásfőző versenyen is hasonló jókedv uralta a helyszínt. Idén 11 csapat nevezett be a főzőversenyre. Disznó került az asztalra, így hát mindenki serénykedett, hogy végül az ő étele kerüljön ki győztesen. Hiszen a zsűri számos nézőpont alapján értékelt, ilyen volt a kinézet, az íz, a szín és az összhatás. Délutánra el is készültek az ételek, amit mindenki nagy gonddal készített. Aki tehetett, kellőképpen fel is díszítette a zsűrinek szánt tányérját. Az értékelés után következett a várva várt eredményhirdetés és a díjkiosztás. Valószínű, a csapatok igyekezetét nemcsak a versenyszellem, de az értékes díjak is motiválták. Persze, senki sem maradt ajándék nélkül, mindenkinek jutott egy apró figyelmesség. Természetesen mindenki megünnepelte a saját győzelmét, és egészen sötétedésig tartott a mulatozás.

Köszönjük mindazoknak, akik egy-egy rendezvényünket valamilyen formában támogatták, illetve hálásak vagyunk a részvételükért, de főleg a jókedvükért!

Oszlák Kinga

Falunapi vigadalom 2018

Az ember alapvetően társas lény, ezért természetes igénye a közösségi lét, a közösségben való létezés, amit közös érdekek és értékek befolyásolnak. Ez nem azt jelenti, hogy valamilyen hasznot hoznak a tagjainak, hanem azt, hogy megvalósulnak közös értékek, célok és tevékenységek. Helyi nemzeti ünnepünk megszervezésének és megélésének folyamata is erről tett tanúbizonyságot, hogy a közösség tagjai áldozatos munkájukkal milyen szép pillanatokot tudtak magukévá tenni. Gyermek, szülő, nagyszülő töltöttek együtt kellemes percek, így elrejtve emlékeik közé az élményt, ami az elme örökös megtartója.

Tartalmasan közösségépítő, kiváló hangulatú falunapok zajlottak Kéty községben a helyi önkormányzat jóvoltából. Az utolsó nyári hó utolsó szombatján újra összejött kis falunk apraja-nagyja, hogy megünnepelje fennállását. A 24.számú ünnepség egy kicsit újra éreztette mindenkivel, hogy fontos tagja eme társulatnak, így a sok mosoly sem maradhatott el. A programok nagy részében mindenki megtalálta számításait, miközben több

mesterszakács ingyenségeit kóstolgathatta. Volt itt minden: Istentisztelet, megemlékezés őseink bátor tetteire, egyéni szavalt, csoportos dallamvilág, dicsőítő ének, harcosok klubjának apró mozzanatai, ünnepi ebéd, íjászok tehetséggondozása, focitorna, megyei képviselő dicsőítő monológja, tájházi élménymozzaik, bűvésztükkök, néptánc profi fellépőkkel, testvértelepülések látogatása. Sor került népi játékok és hangszerek bemutatására, miközben kézművesek agyagoztak, vagy éppen eltanulhatták a faforgács fortélyait. Nem maradt ki a jellegzetes népi ételek elkészítésének módszertana sem. A gyerekeknek, ha mindez nem volt elég, miután elcsenték az arcfestés praktikáit, örömeiket a továbbiakban trambulin és ugrálóvár biztosította.

Az időjárási viszonyok zord körülményeinek előrejelzése az égieknek köszönhetően nem igazolódott be, így hajnalig tartó mulatozás koronázta meg eme csodás napot, ami szintén felüdítően hatott. A tanári kar egésze, a képviselők nagy része, a szervezetek vezetői és a község alkalmazottai együtt vigadtak a főter színterén a falu lakóinak sokaságával. Ének volt ez az esőben, amit egy hangulatos zenekar tett méltó módon élvezhetővé. Ha valaki esetleg

félt a tömegben, védelmet is kapott két kiedzett pankrátor személyétől. Falunap a javából, ahol igazán látszott az önfeledtség és a szabadságérzet. Aki részt vett rajta, új élményekkel, régi barátokkal és pozitív energiákkal gazdagodott, aki nem, majd legközelebb bepótolja!

Bohák Balázs

Mit csináltunk ebben az évben?

A helyi Rokkant szövetség május 25-én egy kicsit elkésve, de megtartotta az évváró gyűlését. A gyűlést Milus Daniela nyitotta meg, üdvözölte a megjelent tagokat és a két járási vendégünket. Utána következett a Rokkantszövetség elnökének beszámolója a múlt évi tevékenységükről. Ezt követte a pénztárosunk pénztári beszámolója. Ezután a helyi iskola tanulói köszöntötték a tagjainkat szép műsorukkal. Úgy, mint máskor minden fél évben köszöntjük a jubilánsainkat, akiket egy szál virággal ajándékozunk meg. Első félévben jubiláltak: Bényi Margit, Kostra Ágnes, Tankó Jolán, Kacska Erzsébet, Koncz Valéria, Suba Irma, Szúnyog Margit és Dánó Jenő. Utána következett a szabad vita és a megvendéglés.

Június végén és szeptember elején voltunk fürödni a Győri termálfürdőben. Mivel nem valami nagy a költségvetésünk, nagyobb programokat nem szervezhetünk. Az idén 1000 Eurót kértünk a községi hivataltól, és kaptunk 500 Eurót, ez nagyjából elég a két fürdésre. Mivel a tagjaink igényelték, hogy szeretnének egy helyiséget, ahol többször találkozhatnak, megkértük a polgármester helyettesét, hogy nem adná nekünk a régi posta épületét, amely évek során már nem használja senki – üresen áll. Azt a választ kaptuk, hogy majd az új polgármester

a választások után eldönti. Ebben az épületben rendezhettünk volna teadélutánokat, vagy egyéb tevékenységet is folytathattunk volna. A dolgainknak, iratainknak is lett volna helyük, mivel mindent otthonunkban kell raktározunk. Mint értesültünk, már kiadták 20 évre raktárnak. A volt községi hivatal épületébe

is kértünk helyet, de csak azzal a feltétellel kaphattuk volna meg, ha van felettünk felügyelet, pedig mi nem vagyunk kiskorúak, akikre vigyázni kell. Így helyiség nélkül működünk. Nincs semmi kifogásunk más szervezetek ellen, de őket ki felügyeli a községi épületben, amit megkaptak?

Karácsony előtt szeretnénk megtartani az őszi gyűlésünket. Úgy, mint máskor kis ajándékkal is kedveskedünk tagjainknak Mikulás csomaggal.

Dufek Sándor

Akkor és most...

Szeretném pár sorban leírni a sportszervezet "foci" életét falunkban. Azért az "akkor és most" cím, mert, mint tudjuk Kéty sok mindenben ment keresztül az elmúlt négy évben, így a labdarúgás is!

Nem szeretnék messzire visszamenni az időben, hisz az előzményekről már írtam korábban. Maradjunk az idei évnél, az előző három évet már ismerjük.

Népszavazásról még nem is beszéltünk mikor Molnár Péter volt polgármester, felszólította szervezetünket, hogy költözzön ki a falu sportházából január 10-ig haladéktalanul. Így ért véget a Sport presszó működése 17 év után falunkban, mely nem csak a focit támogatta falunkban, de népszerű volt a falu lakosainak körében. A presszó, mint olyan támogatott sok rendezvényt falunkban, és sosem törekedett monopóliumra. A presszó költözésével egybeesik a bérleti szerződés felbontása, mely havi 100 euró összeget tett a falu kasszájába! Paradoxon hogy pont a falu támogatásából létezett a sport mindig. Igen a falu támogatásából, amit Molnár Péter visszakövetelt, mivel öt napot késtünk az elszámolással, bár kértünk egy hét haladékot, mert a támogatás is úgy érkezett, ahogy ő gondolta, azaz szezon után! Az igazságtalan feljelentésekről ellenünk nem is beszélve, melyekben a bíróság és az ügyészség mindig nekünk adott igazat! Mindig igaz döntés született.

Tehát idén március 10.-én mindezek ellenére elkezdjük a bajnokságot, bízva a jövőben, hogy igaz döntés születik április 21.-én is. A falu kiállt az igazáért és kiállt a kétyi foci jövőjéért április 21.-én! A csapat pedig igyekezett, ezt meghálálni a falunak! A kétyi Meteor az előkelő 3. helyen végzett a lévai járási bajnokság hetedik ligájában a 2017/2018 szezonban!

Köszönet érte mindenkinek!

Másfél hónap volt a pihenésre a 2018/2019-es szezon kezdése előtt! Ez időszakban számunkra két keserű felkészülési meccset játszottunk. Farnaddal idegenben, és Köbölkúttal itthon!

Ezek után is nagy magabiztossággal kezdtük meg az első bajnokit augusztus 5.-én! Bár tudtuk hogy szerkezeti változások történtek a csapatban, nem gondoltuk hogy ilyen nehéz lesz az összeszokás! Az első hat fordulóban mindössze egyetlen pontot sikerült szereznünk. A sikertelenség meccsről meccsre érezhető volt, mind az öltözőben, a vezetőségben és a szurkolókon. Mégis minden héten megtaláltuk az okot, hogy ne adjuk fel! Kaptunk negatív kritikát, és pozitív szavakat is szurkolóktól! Nem adtuk fel, és a hetedik meccsen beigazolódott, hogy igen is fel lehet állni a padlóról, ha segítjük egymást és csapatként élünk át kudarcot, nem csak a sikert! Az első győzelem több erőt adott a csapatnak, mint a hat kudarc! Példaértékű, a helyi fiatal játékosok hozzáállása a focihoz. Megdolgoznak a sikerért! Az első sikert még három követte megszakítás nélkül, és reméljük a sorozat folytatódik. Messze van még a bajnokság vége, de bizakodóak vagyunk és reményteljesek!

Jelenleg csapatunkban nyolc kéyi játékos focizik. Név szerint: Dudás Miroslav, Farkas Attila, Bényi László, Saróka Bence, Hajdú Máté, Kovács Ernő, Vince István és Babindák Bence!

Idén először rendeztünk gyerekeknek kupát augusztus 18-án, melyet Kéyi Focifestivál néven hirdettünk! A kezdeményező fél a Maroshegyi Ifjúsági Egyesület volt Magyarországról. Az előkészületekre nem volt sok idő. Egy személyes egyeztetés, pár telefon és egy kézfogás Mezővari Balázssal a szervezet vezetőjével, és sikerült létrejönnie egy kellemes focitornának a gyerekek részére. A résztvevő csapatok: Maroshegy, Nagyölvéd, Csata, Kéyi volt. A tornát követő napon a négy csapat játékosai részt vehettek egy balatoni kiránduláson. Köszönet a MIE-nek a lehetőségért, a gyerekeknek a fociért, és nem utolsósorban mindenkinek, aki segített, hogy kellemes két napot töltsenek a gyerekek együtt.

A leírtakban észrevehető különbség, hogy együtt közösen több a lehetőség! Hogy egymásért a jövőért érdemes közösen dolgozni. Amikor két ismeretlen kézfogása, az adott szó többet ér egy szerződésnél!

Batár Zoltán

Oktatási intézményeink múltja és jelene

A múlt:

Már az 1. Világháború után támadták a magyar iskolákat, igazgatókat mozdítottak el tisztségükből, mert kitartottak a magyar egyházi iskolák mellett. A világ nem szereti az értékeket kedvelő, szerető embert. Az Istenükhöz, nemzetükhöz hű pedagógusokat is megfosztották szolgálatuktól. Különbféle indokkal zártak be iskolákat: nem volt kifüggesztve

az akkori köztársasági elnök képe, vagy magyar felirat volt az iskola falán, esetleg megállapították, hogy nem megfelelő az épület.

1945 után a nagy „dúlás”, felszabadulás idején államosították az iskolákat. Mintegy 230 intézményt vettek el az egyháztól. A tanítók utcára kerültek. A tanítás szlovák nyelven folyt. Nagyanyám mesélte, hogy mekkora ellenállás és kitartás kellett ahhoz, hogy szüleim újra magyarul tanulhassanak, magyar hitoktatásban részesülhessenek. Nagyszüleink kitartottak azon az úton, amelyen járniuk kellett. 1950-ben engedélyezték a magyar iskolákat, mert harcoltak, kitartottak nagyszüleink.

Magyar nyelvű hitoktatás az 1970-es évek közepéig folyt iskoláinkban. Újabb támadás következett. Első osztályos tanulóként a hitoktatást még az iskolában kezdtem, viszont a következő évben már szombati napokon a lelkeszi hivatalban (parókián) iskolatársaimmal „titokban”, mert az akkori hatalom nem engedélyezte az iskolai hitoktatást. Felső tagozatos tanulóként minden év elején megkérdezték tőlünk az iskolában: „járunk-e hittanra?”. Természetesen, aki járt igent mondott, nem volt mit takargatni, úgy is akadt olyan egyén, akinek pártbéli kötelessége volt ezt figyelni és jelenteni. Aki ebben az időben hitoktatásra jár, vagy konfirmált nem vették fel egyetemre. 1988-ban az egyetem pedagógiai karára én sem nyertem felvételt. A következő évben az 1989-es novemberi „bársonyos forradalom” után természetesen felvettek az egyetemre, megkezdhettem tanulmányaimat Nyitrán Cornides István tanár úr tanítványaként, aki a tudás mellett nemzeti hovatartozásunkat is erősítette.

A forradalom után újra lehetett hittan oktatásra járni. 1992-ben megalakult Alistálon az első református egyházi iskola, Kétyen 1999-ben. Az iskolaalapításnak már akkor is voltak a faluban ellenzői. A 2000-es évek elején bevezették a fejkvóta rendszert, ami térdre kényszerítette az egyházi iskolákat. Emlékszem sokszor hetekig kellett a bérünkre várni, de kitartottunk.

Intézményünk ellene irányuló legnagyobb támadását az utolsó három évben kapta. Az iskola ellen irányuló hadjárat nem tudta az intézményt megsemmisíteni. Hatalmas összefogással ideiglenesen 2017 szeptember elsejétől az óvoda és az étkeзде a parókián működhetett. Az épület átalakítása, a szükséges bútorok, konyhai eszközök beszerzése 10 nap alatt biztosítva volt. Minden jóakarátú ember segített: kétyi, vidéki, határon túli, katolikus, református. Fáradtan, de bizakodva kezdtük a 2017/18-as iskolaévet, bár a község bankszámlájáról már nem érkezett az óvoda és étkeзде állami hozzájárulása. A cél az volt, hogy kivérezzünk. Kétyen megszűnjön az egyházi fenntartású iskola és óvoda. 2018 szeptemberétől Kétyen községi óvoda és alapiskola legyen alsó tagozattal („községi fenntartású 1. – 4. általános iskola”), aminek még a tanítási nyelve is kétes volt. lásd: https://www.youtube.com/watch?v=_J1aQD60NwY&t=3s

A jelen:

Az óvoda és a konyha a nyár folyamán visszaköltözhetett a parókia épületéből a régi helyére. Az iskolában megépült a szennyvízgödör, bejárati ajtók lettek cserélve. Ki lett festve 3 osztályterem, a folyosó, a lépcsőház, valamint a szociális helységek. Mindez a község és a

szülői munkaközösség támogatásával. Szülők, pedagógusok, iskolai-, községi alkalmazottak segítettek a takarításban, bútorok áthelyezésében. Az iskolaépület egy kicsit megújult, szebbé lett. A képviselőtestület jóváhagyta az iskola és az óvoda épületbérletét 20 éves időtartammal, tudva

azt, hogy az intézmény a faluközösség számára értékörző. Az elmaradt állami támogatásokat az óvoda és étkeзде részére a község októberig kiegyenlítette.

Tanulóink az előző évekhez hasonlóan szavaló-, matematikai-, sport-, sakk-, rajz-, szlovák nyelvű-, angol nyelvű versenyeken vettek részt, ahol sikeresen teljesítettek. A 9. osztály tanulói az országos tesztelésen kiemelkedő helyen végeztek. Voltunk sítáborban, úszótanfolyamon, színházban, moziban. Nyitra megye támogatásával kulturális és sportrendezvényt szerveztünk. Sokat kirándultunk. Az ovisok is kirándultak, mozit és színházat látogattak, úszótanfolyamon is részt vettek. A Szólj síp szólj találkozón is képviselték intézményünket. Kultúrműsorral szolgáltunk a falunapi rendezvényen, Csemadok rendezvényen, rokkantszervezet összejövetelén. Szolgálatot végeztünk egyházi ünnepekkor templomainkban. E sok tevékenység mögött a nevelőtestület áll, akik nem öncélúan, hanem Isten dicsőségére teljesítik mindennap szolgálatukat.

Szeptemberben intézményünk 20-dik alkalommal nyitotta meg kapuit. Ezen évek alatt az intézményben 83 diák végzett, sikeresen szakmát tanultak, vagy még tanulnak. Jelenleg 64 diák látogatja az intézményt.

Vajon milyen lesz a jövő?

Ahhoz, hogy gyermekeink, unokáink ebbe az intézménybe járhassanak továbbra is, összefogásra van szükség. Okuljunk a múlt történéseiből. A jövőben ne hozzunk meggondolatlan döntéseket. Tekintsük az elmúlt három és fél évet próbának, leckének, és a jövőre nézve tanuljunk gyöngeségeinkből, bűneinkből, hogy hibáinkat igyekezzünk elkerülni és nem elkövetni újra.

Hajdú Árpád

A lakosság számának változása

Születés:

Bernáth Tamara, Bényi Mihály Tamás, Mužíková Ibolya Viktória

Elhalálozás:

Bernáth Zoltán, Mikus Gyula, Gubík Lajos, Pólya Olga, Milus Ernő, Baka Eszter, Tankó Jolán, Erdős Éva

Házasságkötés:

Mánya Ildikó – Hornyák Gábor Mihály

Kara Péter - Víg Anita

Kostrová Lucia – Jenčík Peter

Bohák Attila – Mocsári Erika

Baka Livia – Adamik Zsolt Ádám

Bejelentkezés:

Kukla Marian, Gubík Lajos, Kara Anita, Kara Marcell, Budinský Ivan, Imrecze Betina, Tátrai Viktória, Ferencová Veronika, Kollár Krisztián, Baka Katalin

Kijelentkezés:

Gacsal Aurélia, Jenčíková Lucia, Kozáková Ildikó, Bernáth Mária, Bernáth Gábor, Kacska Péter

---

Megbízott szerkesztő: Farkas Attila

2018. október 22.